

דף מידע

2481

פ' "וישלח"

פחדו של יעקב

כאשר מגלה יעקב שעשו הולך לקראתו, אומר הכתוב "ויירא יעקב מאד ויצר לו". רבים שואלים מדוע פחד יעקב? והלא הקב"ה אמר לו בפירוש "והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך", אז מדוע פקפק יעקב ופחד מפני עשו? הייתכן שהקב"ה יחזור בו?

פירושים שונים ניתנו, חלקם אמרו, שלמעשה לא באמת פחד יעקב, אבל בגלל שעשה פעולות של השתדלות והצלה, כאשר התקין את עצמו לתפילה למלחמה ולדורון, זה נראה כאילו פחד. ועם זאת רואים הרי שבתפילה עצמה אומר יעקב "כי ירא אנכי אותך", וזה נראה כאילו הוא מתפלל בגלל שהוא מפחד. דעה אחרת אומרת שהוא חשש שחטא, והבטחות הקב"ה היו על תנאי, אלא שאם אכן חטא, מדוע לא הזכיר את החטא בתפילתו וביקש מחילה אלא אמר "ואתה אמרת היטב איטיב עמך"? אומר על זה אברבנאל:

פחדו של יעקב לא היה קשור לחולשה באמונה או בחוסר בטחון בקב"ה. זהו פחדו של הגיבור האמיתי, שכשנכנס למלחמה, בהכרח, גם אם הוא יודע שלא ימות, הוא מרגיש בסכנה ומרגיש בפחד. זהו הפחד הטבעי, הנורמלי, האנושי, שעליו מתגברים בעזרת האמונה. מי שנלחם ללא שום תחושת פחד - איננו גיבור, כמו שמי שנותן צדקה רק בגלל שהכסף לא חשוב בעיניו כלל - איננו נדיב.

אילו יעקב לא היה מרגיש שום פחד בסיסי, ראשוני, בהליכתו אל עשו לא הייתה שום הליכה שמתוך אמונה. אלא שיעקב התגבר על פחדו האינסטינקטיבי מתוך שכלו ובאמונתו החזקה. פעמים רבות אנחנו מאשימים את עצמנו ומצפים, לא לפחד כלל או לא להמשך לפיתויים, אבל האמת היא שכך אנו בנויים, ודווקא הכוח שלנו להתגבר על הפחד, התאוה הוא מה שחשוב. "אל תאמר 'אי אפשי בבשר חזיר', אלא אפשי ואפשי, אך מה אעשה והקב"ה אסר על כך?" אל תאמר אין בי שום פחד, זוהי האנושיות. יש בי פחד, ואשרי שהקב"ה שומר עלי ולכן אני יכול להתגבר על הפחד. (מתוך אתר וורטס - אתר שיתופי לדברי תורה).

נר זיכרון

איילה טננבאום ז"ל - כ"א כסלו תש"ו
נפתלי שטיינפלד ז"ל - כ"א כסלו תש"ו

השמחה במעונם

מזל טוב

לחנה ולאברהם קאופמן ולכל המשפחה להולדת הנינה, נכדה לרחל ולשמואל, בת בכורה למעין ולאופיר. לשולמית וליוסי יעיש, לטרודי ולך ולכל המשפחה, להולדת הנכדה, הנינה, בת בכורה לתמיר ולרחל.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

16:04	הדלקת נרות
16:24	מנחה וקבלת שבת
08:00	שחרית
13:00	מנחה א'
16:00	מנחה ב'
17:14	צאת השבת

"ואין לנו רשות להשתמש בהם?..."

שאלה: בשנה שעברה, בשעת הדלקת נרות החנוכה, התארחנו בבית ילדינו ונכדינו. לאחר הדלקת הנרות, אירעה בביתם הפסקת חשמל. הבית היה חשוך אך נרות החנוכה המשיכו להאיר... אחד הנכדים בקש ללמוד בספר קודש לאור הנרות, אחיו העיר באזניו ש"אין לנו רשות להשתמש בהם", והוא השיב כנגדו, שהכלל הזה אינו רלוונטי ללימוד תורה לאור הנרות. האמנם?

תשובה: בספרות ההלכה, אנו מוצאים דעות שסברו, שלאור נרות החנוכה אכן מותר להשתמש תשמיש של קדושה (כך דעת הרז"ה, והעיטור), אך עם זאת דעת רבים מגדולי פוסקי ההלכה (הרמב"ם, הרמב"ן, הרשב"א, הרא"ש ועוד) - הורו לנו שהדבר **אסור** וכך פסק למעשה, 'השולחן ערוך' **אסור להשתמש לאור נרות חנוכה, בין תשמיש של חול, כגון לספור מעות לאורם, ובין תשמיש של קודש, כגון ללמוד בספר לאורם**. מפני שהנרות מקודשים למצוות נר חנוכה, וכשם שאסור ליהנות מהנרות שבמנורת המקדש כך אסור ליהנות מנרות חנוכה שנתקנו כזכר לנס שהיה במנורת המקדש. ועוד, שהנרות נועדו לפרסום הנס, ואם ישתמש לאורם, יראה כמי שהדליקם כדי להאיר ולא לשם מצוות פרסום הנס.

לאור כלל זה "שאין לנו רשות להשתמש בהם" - גם אסור להלכה:

א. **להשתמש במה שנותר מן השמן או הנרות שהודלקו לשם נרות חנוכה**, מפני שבעת הדלקתם הוקצו למצווה. הנרות שנותרו בחבילה, והשמן שנותר בבקבוק, מותרים לכל שימוש.

ב. התחיל להדליק את הנרות **וכבה השמש, לא ידליק את השמש מנר מצווה**, מפני שהשמש הוא נר של חול, ואין להדליק נר של חול מנר של מצווה. ואם אזלו לו הגפרורים, ואם לא ידליק את השמש מנר חנוכה לא יוכל להמשיך להדליק את שאר הנרות, ידליק את השמש מנר חנוכה.

ג. **מעיקר הדין צריך להדליק את הנרות למשך חצי שעה בלבד, ואם המשיכו לדלוק אחר חצי שעה, מותר ליהנות מהם**. אולם נהגו להחמיר שלא ליהנות מהנרות גם אחר חצי שעה, מפני שגם אז עדיין יש פרסום נס, ואם יהנה מהם, יראה כמי שמבזה את המצווה. ועוד, שהואיל והתקין את הנרות לצורך מצווה, ולא חשב ליהנות מהם אחר חצי שעה, יש אומרים שכל הנר נתקדש למצווה, ואסור להשתמש בו לצורך חול.

ברכת חודש אורים שמח לכולם!

הרב מיכאל.

דברי פרידה מעדה בן מאיר ז"ל - שרית זיסוביץ

עדה בן מאיר- שם ומותג בשלוחות,

מי לא הכיר והתפעל מהאישה המיוחדת שהייתה. מטופחת, רזה באופן מיוחד, הליכתה זקופה, דיבורה שקט, רועד לפעמים אך בוטח ואסרטיבי, דעתנית, חכמה, אוהבת תרבות, שואפת דעת והשכלה בתחומים שונים, פעילה, יוזמת, מעשית בקיצור אשת חייל. אישה ששווה היה להכיר אותה, לפעול לצידה ולחיות בקרבתה. לא תמיד היית קלה עם האחרים, במיוחד בעניינים של כספי הציבור כשהיית אחראית עליהם.

עקשנית היית על דעותייך ורצונותייך, ראית לטווח רחוק והגשמת את אשר חלמת ורצית. כשרצית ללכת ללמוד הוראה ולא אישרו לך, הלכת מיוזמתך, מימנת את לימודייך בכוחות עצמך וכשחזרת - ברור שהתבקשת למלא תפקיד הקשור בלימודייך, שלא אושרו על ידי הקיבוץ. לא, לא מדובר בשלוחות זה היה עוד בלביא, הקיבוץ שהיית ממייסדיו.

זוהי עדה שלנו, שהלכה אתמול לעולמה. שילוב נדיר של אלגנטיות אירופאית, ישראליות אסרטיבית וקיבוצניות אידיאליסטיות.

סיפור חייה מורכב מעליות ומורדות ושוב עליות ומורדות ושוב....

עדה נולדה בגרמניה בשנת 1924 (לפני חודשיים חגגה 92). הייתה בת יחידה להוריה, מטה - מרים והיינריך-נפתלי וורנדורף. בגיל 10 התייתמה מאביה שהיה חולני זמן רב והיה איש ציבור ידוע בעירו קלן. גדלה עם אמא חרוצה שפרנסה את המשפחה ועבדה שעות רבות. בעדה טיפלה מטפלת גויה, מסורה ואוהבת. כתלמידה הייתה תלמידה טובה, גם בלי להשקיע יותר מידי בלימודים.

בעקבות אירועי "ליל הבדולח" שפגעו גם בעיר קלן, עברו עדה ואמה להולנד, למשפחת אביה ומשם הועברה לאנגליה במסגרת "הקינדר טרנספורט". האוניה מגרמניה עצרה בהולנד ועדה הצטרפה לחבריה מבי"ס "יבנה" שנסגר ב 1939.

כבת 15 הייתה כשנפרדה מאמה בהולנד ולא תיארה לעצמה שזו הפעם האחרונה שהן תתראינה. קשר מכתבים נמשך ביניהן עד שפסק ביולי 1943 - כי האם נתפסה ונשלחה למחנה ההשמדה סוביבור. את זה גילתה עדה רק אחרי המלחמה בעזרת הצלב האדום.

המכתב האחרון מאמה נמצא אצלה קבוע בתיק.

בגיל 70 נסעה לביקור בגרמניה, נפגשה עם המטפלת שלה, פקדה את המקומות שבהם עמדו בית המשפחה ובית הספר שנהרסו, כמובן ואף הגיעה לסוביבור להיפרד מאמה היקרה, ובכך סגרה את הפינה של תקופה זו בחייה.

עדה המשיכה להתבגר באנגליה במקומות שונים כשהאחרון היה קבוצת הכשרה לחיים בישראל, לחיי קיבוץ.

עם סיום המלחמה, והיא בת 21, התחתנה באנגליה עם ברוך עמנואל, גם הוא יליד גרמניה וביחד הצטרפו בשנת 1947 לספינת המעפילים "אקסודוס" שיצאה מצרפת, ואליה הגיעו מאנגליה, ושימשו כמתורגמנים בין צוות המתנדבים האמריקאי שהיה באוניה לבין המעפילים. יחד עם כולם עשו את כל המסע המפריך והמפורסם וחזרו להמבורג שבגרמניה. משם, כעבור שנה בשנת 1948 הגיעו לארץ.

כאן התחיל הרומן של עדה עם הקיבוץ הדתי, עם הרעיון של "תורה ועבודה".

תחילה ביבנה, המשך בהקמת קיבוץ לביא, שם נולדה בתם מרים בשנת 1950. שם גם החל הסיפור של עדה עם תחום הגזברות שליווה אותה שנים רבות. היא הייתה מהנשים הראשונות והדי מעטות שעסקו בתחום הכלכלי בכל שנותיה, הייתה הראשונה שהיה לה רישיון נהיגה והייתה שעות רבות על הכבישים מחוץ לבית בשרות הקיבוץ. (אחרי הלוויה, נאמר לי על ידי חברת לביא שעדה שימשה גם כמזכירת פנים, ראשונה כאשה, ויחידה שנים רבות עד שחברה זו התמנתה למזכירת פנים).

הכול נראה בטוח, עד שברוך, בעלה, נהרג בתאונת דרכים, תאונת טרקטור ב 1952, ועדה נותרה אלמנה צעירה עם ילדה צעירה בקיבוץ צעיר, מצב מורכב ולא פשוט לא לה, ולא לקיבוץ ובוודאי לא למרים בת השנתיים.

כעבור ארבע שנים נישאה לד"ר שבתאי בן מאיר, שניפרד מאשתו ושני ילדיו, נחום ודיצה, הפכו לחלק בלתי נפרד מחייה של עדה והמשפחה. עדה לא פעם שאלה את עצמה "איך זכיתי להיות אישה של אדם כזה?" איש אשכולות, רם מעלה, עדין, אדיב, מצחיק רופא, ואיש תרבות כשרוני להפליא....

אחרי החתונה עברו לקיבוץ שלוחות, כחלק מעבודתו של שבתאי כרופא, ומהר מאוד הפכו לחברי קיבוץ מן המניין. בשלוחות נולדו יואל ורעיה.

עדה הפכה לקיבוצניקית פעילה, עבדה בהנהלת חשבונות בקיבוץ ומחוצה לו, בגזברות, בריכוז ועדת בריאות ולבסוף הגיעה גם למטבח.

העבירה חוג התעמלות לנשות הקיבוץ, ולמדה בקורס מזכירות רפואית.

באסיפות החברים, בוועדות השונות ועל גבי העיתון הקיבוצי, נשמעו ונקראו דעותיה על חלוציות, סוציאליזם, ארץ ישראל, קיבוץ, ערבות הדדית ועוד נושאים כלכליים וחברתיים. עדה קיוותה כל השנים, שהשותפות הקיבוצית לא תיפגע ולא תתפרק גם אם תיכנסנה רוחות אחרות לחיים וכשהגיע נושא השינוי לשלוחות למרות שלא רצתה בו, הצביעה בעדו למען הדורות הבאים. ואמרה "שהשינוי כבר לא רלוונטי לחייה לכן, אינה יכולה לעצור אותו". כמה חכמה ובבונה הייתה.

עדה ושבתאי הוסיפו תרבות לקיבוץ, ופורים היה החג המועדף עליהם, התחפשו, הציגו, רקדו, ארגנו וכו'... ככלל, הם היו אנשי תרבות - קונצרטים, ספרים, שיעורים, הרצאות, טיולים, תשבצים... והיו זוג לדוגמא.

עד שבשנת 1985 נפטר שבתאי לפתע והוא בן 69 בלבד, עדה המשיכה את המסורת המשפחתית ואת הובלת המשפחה שגדלה וגדלה והפכה לעץ שתול על פלגי מים ששורשי עמוקים ויציבים, ענפיו מרובים, ופזורים בארץ, עליו ופירותיו מסועפים, מגוונים ומוסיפים חן ונועם באשר הם. אין ספק, הם ירשו משהו מהסבתא שלהם.

רעיה ומשפחתה נשארו בשלוחות ויחד עם עדה המשיכו את המסורת והאווירה המשפחתית המיוחדת של משפחת בן מאיר כגון - הקידוש בשבת בבוקר שאליו הוזמנו תמיד חברים ואורחים. רק אתמול נודע לי שאת הוויטראז' בבית הכנסת בנושא שלושת הרגלים, עדה הגתה, יזמה ומימנה לזכרו של שבתאי ז"ל בצניעות וללא כל פרסום.

אני התקרבתי אל עדה כחברה של מרים ושלמה. בשבתות הייתי באה לבקר, לשוחח ולחבק. עם אמא שלי היה לעדה קשר של ידידות ובל פעם שהייתה בשלוחות היינו הולכות לבקר את עדה. מה אומר לאמי השבת כשתשאל כמנהגה לשלומה של עדה? שגם היא הלכה? שגם היא כבר נפטרה? כן, זה מה שאספר לה בצער ובעצב.

עדה הזדקנה בכבוד ובאצילות. קיבלה והשלימה עם הגיל ומגבלותיו ולא התביישה לשאול, כל פעם מחדש, "תזכיר לי מה שמך", הנהנה כנזכרת כשאמרת לה ולפעמים אפילו המשיכה בעצמה את שם המשפחה שלי ואת שמו של בעלי והכל עם חיוך ובאהבה.

בשנתיים האחרונות הלכה ונעלמה מהמרחב הציבורי ומי שרצה אותה בא אליה. ובאו רבים, צעירים ומבוגרים, שאהבו אותה והתגעגעו לחברתה.

ביום חמישי, לפני כשבוע, הלכתי אליה ואל מרים ומצאתי את עדה כבר מאוד חלשה ותשושה, ישובה בכורסת המלכות שלה ובקושי הצליחה להישאר ערה. עבר מאז כמעט שבוע והנה עדה, האישה האצילה שאהבתי והוקרתי, נפרדה מהעולם באלגנטיות אופיינית, בשקט, ברוגע, בענווה, בלי הרבה טרחה, רעש, כאב וייסורים לה ולמשפחתה, כמו שרבים מייחלים ולא כולם זוכים. עדה זכתה וזכתה המשפחה.

עדה הייתה לידי, כמו שאומרים בלעז, בחייה ובמותה.

עוד אחת מלבנות הבסיס והמפתח של שלוחות עזבה אותנו בשיבה טובה ואנו מבכים את לכתה כקבוצה וכיחידים.

הבית שבו התגוררה עדה שנים רבות יישאר תמיד "הבית של עדה", סימן דרך בקיבוץ, בין המדרכות של שיכון צפון.

קולה, חיוכה, מאור פניה, אופן הילוכה, שיער השיבה המטופח, דעותיה ומעשיה יישארו בזיכרוננו לטובה לשנים רבות.

עדה "לא גבה ליברך ולא רמו עיניך ולא הלכת בגדולות ובנפלאות ממך" כזו היית למרות שהיית גדולה ונפלאה.

מרים ושלמה, יואל וג'ני, רעיה ויהודה, נחום, דיצה וגדי, נכדים ונינים אהובים, אנחנו אתכם באבלכם ומרגישים את צער הפרידה בכל נימי נפשנו.

זכינו שעדה היקרה חייתה בתוכנו והייתה חלק משמעותי מחיינו שנים רבות.

יהי זכרה ברוך!

הספד לאמא אהובה - הבת - מרים בולוויק

השארתי את המגבת וכלי המיטה בארון ללילה הבא שאבקר אותך.
השארתי במקרר את המעדן שקניתי בשבילך.
והשארתי את המרציפן שהיה סמל הממתק האהוב שלך, השארתי את האור למקרה שתתעוררי -
תראי אותי. השארתי אבל כבר לא היה בהם צורך.
השבוע הדלקתי את הטלוויזיה בערוץ המוסיקה הקלאסית, חשבתי אולי תזהי את היצירה ותגידי
מוצרט! לא יכול להיות אחרת. את לא מכירה את היצירה תשאלי אותי? הרי זה ברור!
ואני - מוצרט, בטהובן, ברהמס - פחות או יותר אותו הדבר.
שלשום ישבת בכורסת המלכות שלך, כורסא מרופדת בכריות שיהיה נוח.
עמדתי בפתח הדלת בדרכי החוצה נפנפתי לשלום וגם את נפנפת עם 5 אצבעות ארוכות ודקיקות -
העפת נשיקה, הלכתי. לאחורונה כשבאתי לבקר, ישבנו קרוב אחת לשנייה ושרנו שירים והעיניים
נפקחו וחיוך של שביעות רצון על פניך. לפעמים הקשבת לפעמים הצטרפת.
בשבת שרנו שירי תפילה. תמיד אהבת לשיר במקהלה, עם אבא שבתאי ובסוף איתנו. אהבת שירי
ארץ ישראל, שירי עלייה ובנייה.
בחודשים האחרונים הזכרת כל פעם את אבא ברוך עמנואל "הוא לימד אותי את ערכי היהדות"
אמרת, ועד יומך האחרון הודת לו על כך. הוא עיצב את אישיותך אחרי המלחמה כשאת בת 21,
בודדה, יתומה מאב ואם וללא שאר בשר.
והזכרת את אבא שבתאי שנישאת לו אחרי שהתאלמנת בגיל 28 ונשאת עם תינוקת קטנה בקיבוץ
קטן שרק עתה עלה על הקרקע וודאי לא ידע איך "לאכול" אלמנה ותינוקת.
אבא שבתאי טיפח את אישיותך ונתן לך גוונים רבים, בליבך היה לכל בעל כבוד ואהבה.
אמא שלנו או כמו שקראנו לך - אימנו ועצמותינו נתת לנו עוצמה, ביטחון ואהבה.
נשארנו בלי גופך אך עם המון זיכרונות ותמונות של כונוי דרך, אצילות נפש, ערכים ואהבת הזולת
ועם אמא גאה.
יהיה זכרך ברוך.

סבתא יקרה ואהובה שלי - הנכדה-נעמה

אני לא יודעת איך להיפרד ממך.
איך נפרדים ממישהו שהיה כל כך משמעותי בחיים שלי? שכל כך הערצתי, כיבדתי ואהבתי.
יש לי כל כך הרבה זיכרונות יפים ממך. בילינו ביחד את ואני הרבה שעות וכשהייתי בתיכון הצעת לי
לבוא לגור איתך. היה לנו כל כך ברור שזה הדבר הנכון לשתינו. את לא היית לבד ואני - אני
הרווחתי סבתא קרובה, חברה טובה, שמיעצת ומלמדת ועוזרת בכל דבר.
היית כל כך טובה אלי, ממך למדתי להילחם על מה שאני מאמינה בו, ממך למדתי איך להתייחס
לאנשים בצורה שבה אני רוצה שיתייחסו אלי, ממך למדתי מהי הקשבה, הקרבה, נתינה ואהבה.
עד היום כשאני נכנסת לבית שלך פה בשלוחות - אני מרגישה שהגעתי הביתה.
סבתא, את תהיי תמיד בזיכרונות הקטנים, בהליכה הזקופה עם הידיים המשולבות מאחורי הגב,
בשרשרת עם ריבועים, במשחקי הרמיקוב, בשנקים ובסוודר אדום עם כפתורים גדולים.
במוסיקה קלאסית, במזרון ספורט כתום, באהבה למרציפן, באצבעות ארוכות ויפות, באצילות ובעוד
מיליון דברים קטנים שהיו את. תמיד אמרת לי שאת לא יודעת איך להיות סבתא, כי לא היו לך
סבתות בעצמך. עכשיו אני אומרת לך, שהיית הסבתא הכי טובה בעולם ותמיד הייתי גאה להיות הנכדה שלך.
סבתא - אני מבקשת סליחה שלא באתי לבקר אותך הרבה בזמן האחרון, פשוט פחדתי שאפתח את הדלת
לא אשמע אותך אומרת "נעמונת" בקול הזה היפה שלך, כי לפעמים שכחת.
סבתא אהובה - את תחסרי לי בכל יום ויום, בכל יומולדת, חג, קידוש של שבת ובכל האירועים והשמחות
שעוד יהיו לנו.
אני נפרדת ממך בשמי ובשם עופר, ליאור, איתי, מעין ומתן.
בשם ברוכי ורחל, יונת ואבישי, רענן ורעיה, אביה ואלחי וכל הנינים שכל כך אהבו ודיברו עליך לעיתים
קרובות ושתמיד שמחו לבוא לקיבוץ לבקר אותך.
תנוחי בשלום סבתא ותשמרי על כולנו מלמעלה.

אמא יקרה - הבן יואל בן מאיר

הרוגע והשלווה שהיו נסוכים על פניך כשעזבת אותנו אתמול, כשאנחנו סובבים את מיטתך, היי ניהוד מוחלט לחייך הסוערים.

בכלל, גם השנים האחרונות בחייך ולמרות שהגוף כבר קרס לאטו היו שנים שבהם התפייסת עם הגורל שמחת בכל רגע, מצאת קשב וענין עם כל אדם שבה לבקר אותך, לא התלוננת על דבר וקיבלת הכל בהבנה ואפילו בהומור המיוחד והשנון שלך. רק לפני שבוע ביקרתיך, הערתי אותך וכשראית מי אני, אמרת לי בבת צחוק STILL ALIVE. (עדיין חיה).

תמיד היה לך קשה לישון, אבל בשנתיים האחרונות אמרת לי "הזמן הטוב ביותר שלי זה במיטה אני נהנית לישון". אבל שנים רגועות אלו לא אפיינו כלל את החיים הסוערים שעברת במשך שנות חייך. בגיל צעיר סעדת את אביך החולה ובגיל 15 נפרדת מאמך לעולמים. רק לשמוע מאוחר יותר שהיא נפטרה בסבל רב, מאפיסת כוחות, מצמא, מרעב ומדוחק ברכבת מהולנד למחנה ההשמדה סוביבור במהלך מסע שארך שלושה ימים.

התחתנת עם ברוך באנגליה, גם הוא ניצול שואה וביחד "באניית אקסודוס" ליוויתם את פליטי השואה שהגיעו מאירופה וביחד עברת איתם את התלאות הרבות של האוניה.

מיד לאחר המסע המפרך ויש אומרים שבגלל ההד של הסבל שעברתם באוניה הכריזו לראשונה באומות המאוחדות על הכרה בזכות היהודים למדינה משלהם.

יחד עם ברוך היית שותפה להקמת קיבוץ לביא, בו נולדה מרים אחותנו האהובה, ובו רצית למוצא נחמה בבניין הארץ וישובה. הלכת בדרכו של ברוך שהטביע בך את הנאמנות לאורך חיים של תורה ומצוות שאותם הורשת לנו.

כדי להשלים את החינוך שנגזל ממך בעקבות המלחמה לקחת חופש מהקיבוץ (לאחר מאבקים קשים עם המזכירות) והלכת ללמוד יהדות אצל טובי המלמדים, ביניהם נחמה ליבוביץ, יהודה אליצור ועוד. הרגשת שאת חייבת לעצמך להשלים את מה שנלקח ממך בשנות הילדות שאבדו ממך.

אך לא לזמן רב. כשהיית רק בת 28 כשאת חובקת תינוקת קטנה בת שנתיים, ביום בהיר אחד קיבלת את הידיעה המרה שברוך בעלך נהרג בתאונת טרקטור. אבדן ראשון בקיבוץ צעיר שזה עתה קם. ההלם היה עצום והכאב רב אך ידעת שעם בת קטנה צריך להמשיך ולקום.

ואכן קמת.

עברת לגור בקיבוץ שלוחות והקמת שוב בית נוסף בקיבוץ עם אבא. אבא העריך אותך ולא הפסיק להגיד לך "עדה בלעדייך אני אפס".

היו לכם חיי זוגיות למופת שמהם קיבלתי והפנמתי את הערך העצום של חשיבות הזוגיות והקמת משפחה. בכל ימי רק ראיתי אהבה גדולה וכבוד גדול האחד לשני והרוח הזו והמסר הזה חיים איתי בכל יום מחיי.

ושוב ביום בהיר אחד, כשאת עדיין צעירה אבא הלך מאתנו כך לפתע פתאום בלי הכנה והותיר אותנו ובעיקר אותך, כואבים והמומים.

למרבה הפלא דווקא ללא אבא הראית לכולנו את כוחך ויכולתך המופלאים.

ממש לפני מותו ביום הולדתך ה 60 אמר לך אבא בערב שעשינו ליום הולדתך ואני מצטט מדבריו שחרוטים במוחי מאז: "עדה עד היום לא הפסקת ללחום, כל חייך את נאבקת בשביל הקיבוץ, בשביל דעותיך הנחרצות, לחמת עם אנשים בשביל ערכים שהאמנת בהם, בשביל הצדק והשינוי שהיית בטוחה שזו הדרך ולא התפשרת. עכשיו עדה, הזמן ליהנות מהחיים, תשכחי מהאידיאלים, מהמאבקים, תהני מהחיים, תהני מהנכדים".

אז לא, השינוי לא בא ביום אחד אבל לאט לאט השתנת עד לבלי הכר.

כל כך רצית להיות אבא, שלקחת את דבריו ברצינות וקיימת את צוואתו במלואה.

מאמא שנמצאת מחוץ לבית ביום ובליילה, בועדות אלו ואחרות, בהנהלה ובהנהגה, בנסיעות ארוכות נהפכת לסבתא משקיעה שמגלה סבלנות רבה לכל נכדיה, לארח אותם ברוחב לב בשבוע הכיף בקיץ שתמיד אהבנו להגיע. תמיד מעניקה מזמנה לטפל בנכדים הרבים ולהיות אתם, לעזור כשצריך ולדאוג תמיד למתנה מיוחדת ולתשומת לב ואוזן קשבת.

הסתכלתי אתמול בסיכום המחלות שהיו לך, כמעט עמוד שלם של המחלות הקשות ביותר. איך ניצחת את כולם זה לא מובן לנו. כבר לפני 10 שנים בנו להיפרד ממך ופעם אחר פעם קמת, לא ויתרת ובכוח בלתי מוסבר חזרת שוב ושוב לעצמך. לימדת אותנו שאין ייאוש ואפשר לנצח הכל אם רק רוצים.

זכית אמא לכל מה שהאמנת בו. בניך ובנותיך הולכים בדרך ה' והקימו משפחות שתמיד התגאית בהם. במיוחד אהבת את החקלאים, עובדי האדמה, שבינינו נחום, יהודה ואבישי.

כולם פה היום, כל נכדיך גרים בארץ ישראל, משרתים בצבא ההגנה לישראל שכה הערצת, הקימו בתים משלהם. זכית לראות דור רביעי עוד בחייך מה שלא חלמו על כך הוריך.

אני יודע שטוב לך אמא. ראיתי זאת אתמול. אני מודה לך על כל הטוב והיחס החם שהענקת לנו, לכולנו.

אני שמח שעוד ביום ראשון האחרון נפגשנו ובירכת את אביעד שיהיה יהודי טוב ונאמן לארץ ומיד אחרי כן שרנו את התקווה שכה אהבת.

תודה על הכל אמא יקרה,

אני רוצה להודות לכל אנשי הקיבוץ שפעלו ללא ליאות שלאמא לא יחסר דבר.

אני רוצה להודות למרגריטה, המטפלת שכה היטיבה עם אמא ונשאה בעול ביום ובלילה ודאגה לכל מחסורה. ולמטפלות "של שרון". תודה למרים על כל הנסיעות לקיבוץ להיות עם אמא ולשבתות שהיא ושלמה בילו ביחד. תודה לשלמה שאמא כל כך חיכתה לשמוע את עצתו ושתמיד היה כאן בשבילה וטיפל בה במסירות בלניאדו. תודה ענקית אני רוצה לומר לרעיה, אחותי האהובה, שממש החייתה את אמא והודות לליבה החם ולמסירות אין קץ בדרך עדינה, עוטפת ומחבקת ידעה לחזקה ולעודד את רוחה בשעות קשות.

יהי זכרך ברוך.

סבתא עדה נפטרה - הנכדה מעין

"בצער רב אני מודיע שאמי היקרה, סבתא עדה, הלכה לעולמה בשיבה טובה ובלי סבל"

אני בקורס תולדות האומנות בשנקר ופתאום נשלחה הודעת הוואטסאפ הזו מאבא.

תחושות מעורבות. המון זיכרונות צפים. נגמרה לה תקופה, הסתיים לו עידן.

אישה חזקה הלכה לעולמה, דמות עוצמתית. אינספור סיפורים קופצים לי לראש, אם אלו סיפורים שאבא סיפר על הסבתא ההיא שלא הכרנו או זיכרונות מראשי שחוויתי עם סבתא עדה.

מי הייתה סבתא עדה עבורי?

הסבתא מהקיבוץ שצריך להגיע אליה כדי להיות איתה.

הביקורים אצלה מתקשרים לי לטיולים. תמיד שהגעתי זכיתי לטייל בצפון, בעמק המעיינות.

הלוויה לסבתא, האמת שזה לא נקלט. לא נקלט לי שההליכה בשביל בקיבוץ לא תוביל בסוף

לכורסא של סבתא. הכורסא עם השמיכה המשובצת שחור אדום, שהיא תשב שם על הכיסא מול הדלת ותחייך כשתראה אותך כי היא יודעת שבאת לבקר אותה, גם אם היא לא בדיוק זוכרת הילד של מי אתה או מי ההורה שלך.

סבתא אהבה אותנו, תמיד הזכירה את חשיבות המשפחה, רצתה שנתלכד כאן כמשפחה בא".

סבתא מלאה היסטוריה, היסטוריה של אתגרים פרטיים ולאומיים. סבתא איתנה, סבתא חזקה

ועכשיו סבתא חסרה. אז הדמעות זולגות לי כאן באודטוריום בשנקר, מעין בכי מסכם, בכי על אישה

יקרה ואהובה. ילדה שנולדה למשפחה קשת יום, אבא חולה, בת יחידה. לא רק איבדה את אביה

בגיל קטן, גם אמא נהרגה ע"י הנאצים יימח שמם. נערה שעלתה לארצנו "באוניה אקסודוס", אישה

שהקימה קיבוץ במדינת ישראל. התחתנה עם ברוך וילדה את מרים אך מהר מאוד איבדה את

בעלה בתאונת טרקטור. לאבד בעל, כמה סבל, כמה ייסורים. היא עברה את זה, התחתנה מחדש

עם סבא אגדי שלא זכינו להכיר, סבא שבתאי, אך גם הוא לא האריך ימים יחד איתה. סבא נפטר

וסבתא המשיכה באיתנות עם שלושה ילדים ביולוגיים וילדיו שלו.

סבתא, דמות עקשנית מהסיפורים, סבתא היא סבתא שאפשר ללמוד ממנה רבות. נזכור את

הקייטנות לשבוע בקיץ בקיבוץ. את הפעילויות שהכינה עבורנו. יש לי זיכרון שביקשתי מסבתא

שתעיר אותי בוקר אחד בקיבוץ כי רציתי לנצל את היום. מסתבר שהתעוררתי בצהרים. שאלתי את

סבתא למה היא לא העירה אותי? והיא ענתה שנראית כל כך שלושה שהיא פשוט לא יכלה להעיר אותי.

הכנו שנקים באופן קבוע, בקופסא הקבועה בגווי טורקיז וורוד. כמה היינו אוכלים ברצף, לבני - מאיר יש

שיאים מרשימים. היינו נוסעים לקניון האדום להסתובב, כמובן שנסענו ברכב עליו רשום המספר 40, רכב

הקיבוץ. היינו בברכה, במעיינות הקרובים. זכינו לחוות איתה רגעים שנחרטו בראשינו.

אישה כה אהובה, שנהייתה שברירית.

אהבתי לעשות איתך תשבצים, סבתא, עד יומך האחרון נשארתי חדה.

שתי אותיות, ש, ת, א...ת...!!...ות!!! לאיית לך את המילה?

אז חזרתי על המילים יותר מפעם אחת לקראת הסוף והרמתי את הקול אבל הכל היה בכיף. את חייכת

וצחקת וצברנו עוד חוויות.

סבתוש.... הסבתא הכי טובה בעולם.

לא, אל תצטנעי

תודה לך

על הכל.

אי אפשר לבטא במילים מה נתת לי, הנכדה האהובה עלייך, כמו שנהגתי להגיד לך כששאלת מי אני.

אני אוהבת אותך ואני יודעת שתלווי אותי עוד בחיי.

אספר עלייך לילדיי.

יהי זכרך ברוך. תצטרפי לברוך ולסבא שבתאי.

תנחמי בשלווה סבתי, מעריכה אותך, אוהבת אותך בלי גבולות!

אמא שלנו יקרה ואהובה לנו מאוד - הבת - רעיה אריאל

אני נפרדת ממך כעת לעולמים.
אני מקצרת במה שאומר כאן בקול כי ביקשת - כשיבוא יומך - שלא נאריך בטקס, שנכבד את הציבור שבא לכבדך.

אמא, התמונה החקוקה בליבי יותר מכל סיפור הילדות שלך, היא שאת ילדה כבת 10, צריכה בכל יום לקחת את אביך החולה לטיול, שהרי אמא שלך עסוקה בפרנסה ואחים ואחיות לא היו לך.

בכל מסגרת שהיית, משפחתית, קיבוצית - זו את שנותנת את היד ומוליכה בהרבה מקרים לבדך וכל כובד ההחלטות עליך, עם הרבה נחישות בצדקת הדרך. ואת לא מרימה ידיים ומוותרת. ממשיכה והולכת. תמיד אמרת שאת מצטערת על כך שלא היה לך בית לדוגמא "איך לחנך" כי לא היה לך בית נורמלי של הורים, אחים ואחיות ובשל כך אולי לא היית לנו אמא מספיק טובה.

אמא אין לך מושג (השתדלתי תמיד להגיד בפנייך...) מה גודל הנתינה שנתת לנו בדוגמא אישית, בערכים, באהבת הארץ, בעבודת האדמה, בחשיבות ואהבת הקיבוץ, עזרה לזולת, אהבת המוסיקה, השירה ועוד.

לפני מספר שנים התעורר בביתנו דיון ער בנושא הקיבוץ, באיזשהו שלב אחד מבניי אמר: "איזו תותחית הסבתא הזאת..." כמה סבתות, עם פער כזה של דורות, זוכות לכזו מחמאה מהנכד על דברים המוכיחים על אישיות ולא בגלל הכספומט!

אמא יקרה - לא להאמין שכבר לפני מספר שנים מצבך החמיר לפתע, קראנו לבני המשפחה להיפרד ממך, עמדנו לידך, חיבקנו, ליטפנו ודיברנו איתך מילות פרידה. היה נראה שהחיים כבר גדולים עלייך אך שוב הוכחת לנו שאת גדולה מהחיים.

בעזרת השם, בעזרת עצותיו המקצועיות של חתנך, שלמה, ובעזרת כוחותייך האין סופיים לשמחתנו נשארת איתנו בבריאות מניחה את הדעת.

אמרת שהמוטיב שלך בחיים היה לתת ולא רק לקבל, זאת אחת הסיבות שהקשו עלייך את זקנתך. אך בחוכמתך, השלמת גם עם זה ולנו נתת את הזכות לקיים מצוות כיבוד אם באהבה.

ההומור שלך השתבח עם השנים. בעודך יושבת על הכורסא שכל-כך אהבת שמת לב ששעונך עצר מלכת, אמרת לי: חשבתי כל הזמן שאני אעצור לפניו".

אמא יקרה ואהובה לנו כל כך - אתמול אכן הזמן עצר מלכת. הלכת מאיתנו בשקט, בצניעות, בשלום ואהבה, עטופה בבני משפחתך - "במיטת נשיקה".

במשך כמה שנים, בזמן המלחמה היית בקשר מכתבים עם אמך לאחר שנפרדתן (בדיעבד, לתמיד!)...תרגמת לנו את המכתבים מגרמנית. במכתב הראשון אימך כתבה לך כל כך יפה: "מקווה שישנת טוב וגלי הים הצפוני היו לך לעריסה".

אני כעת כותבת לך, בפרידה לתמיד, שאני מקווה שאת ישנה טוב ורגבי אדמת שלוחות על אדמת ארץ ישראל שכל כך אהבת - יהיו לך לעריסת-עולמים.

נוחי בשלום ליד אבא שאהב אותך כל כך ואת כל כך אותו.

אהבתי אותך אמא, אהבת אותך אמא ואוהב אותך תמיד אמא.

סבתא עדה אהובת ליבי - הנכדה אופיר

במהלך כל ההיריון שלי עם איתי מעבר לזה שהתפללתי שיהיה לי הריון בריא ושהכל יעבור בשלום התפללתי שתישארי חזקה ואני אזכה להכיר לך את הבן שלי ושל מיכאל, את הנכד הראשון של רעיה ויהודה ותפילותיי נענו.

ומעבר לזה שזכיתי שאיתי יכיר אותך מיום היוולדו, הוא זכה לבלות בחברתך במשך שנתיים מלאות. שנתיים שהוא מכיר את סבתא עדה.

אצל סבתא עדה יש פאזלים של פירות וירקות ופאזלים של חיות ומשאיות ופילים ומתוקים רבים שאיתי נהנה לקבל ממך.

סבתא, הסבתא היחידה שחווה איתי את גיל נעורי, את יום חתונתי, את חגיגות הולדת בני. אני מאושרת שזכיתי שלקחת בהם חלק.

סבתא עדה, את היית ותמיד תישארי סמל האצילות והגבורה, עמוד התווך של כל משפחתנו. נוחי לך בשלום כי זה מה שרצית כבר תקופה ארוכה...מבטיחה להמשיך מכאן ולספר עוד ועוד לאיתי שלי מי היית בשבילנו ובשבילו כשיגדל.

אוהבת אותך אהבת נפש.

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשבת במעון לאחר תפילת מוסף
נשים מוזמנות. (שימו לב לשינויים)

 תודה

השבוע נפרדנו בצער רב מאמא ז"ל.
 אמא דיברה הרבה על שותפות וערכים הדדיים בין אדם לחברו במסגרות ובמצבים שונים.
 לשמחתה זכתה לקיים ולהתגורר בקיבוץ המגשים ערכים אלו.
 תודה לחברה קדישא, למנחמים, ולכל החברים על הדאגה היוצאת מן הכלל במשך ימי
 השבעה. מקוים להמשיך להיפגש גם בעתיד.
 "חבל על דאבדין ולא משתכחין".
 משפחות בן מאיר, בולוויק, רווה ואריאל.

 מועדת בנים

ברכות - לעומר קין, גיוס נעים, שירות קל ונעים.
שבת שלום - חנן מ.

 מהמרכולית

חנוכה- יש הרשמה לסופגניות ליום ראשון כ"ה כסלו (25.12) וליום שישי א' טבת (30.12).
וכמובן שנקבל הזמנות לשאר ימי חנוכה.
חנוכה מואר - אתי והצוות.

 מהמכבסה

אנו מבקשות להקדים לזרוק כביסה בתחילת השבוע ולא לחכות עם כל הכביסה ליום שישי,
 במיוחד טריקו ופוטרים של ילדים, כי יום שישי קצר.
 תודה - חגית פ.

תרומת דם

עקב מחסור עונתי במנות דם תתקיים תרומת דם
ביום ראשון י"ח כסלו (18.12) במועדון לחבר
 החל מהשעה 16:00.

אנו קוראים לכל קהילת שלוחות
 לבוא לתרום ולהציל חיים.

ברוכים הבאים!!

חנוכת גן תמר

תתקיים ביום שלישי

20.12.16, כ' בכסלו תשע"ז

בשעה 16:00

נפגשים על הדשא, מול הגן החדש.
 כולם מוזמנים!

מועדת חינוך

"גשם בוא רד עליי, בוא כסה אותי עכשיו, אותי ואת ימי.
רד לאט, רד ושא אותי לים, אל נא אל תחדול לרדת לעולם,
אל תחדל " / אהוד מנור.

שלום לכולם,

זכינו לשבת ארגון מופלאה!

בסעודת שבת בערב כל השבטים אכלו בחדר אוכל והשליחים המתיקו את הזמן עם דברי תורה ושירי שבת. מיד לאחר מכן היה טיש (פעולה) של חבריא ב' במועדון, שהעבירו השליחים. ביום השבת אחרי התפילה, הציגו לראווה מחוץ לבית הכנסת את הקירות שהשבטים הכינו במשך החודש בנושא "ופרצת".

המדריכים אכלו יחדיו בבית כולל עם השליחים שהנעימו בדברי תורה, שירי שבת ומילתא דבדיחותא. במנחה של שעה 13:00 היה מניין של הסניף לשבת הארגון. המדריכים היו חזנים וקראו בתורה (תודה לנריה ברלוביץ וליאור שרגא) ומיד לאחר מכן היו מסדר ופעולות לכל השבטים.

במוצש"ק נפגשנו בפנינת חי, חניכים, מדריכים והורים לתהלכה שמחה לכיוון מגרש הכדורסל אותו הובילו אבישי ליס ועומר סטולפנר. במגרש צפינו במופע דגלנות מושקע ויפיפה שביצעו בנות ד-ה בניצוחן של אבישג כהן ושני שרגא. נעמדנו לפי השבטים הקיימים והוספנו שלטים עם שמות השבטים הוותיקים, וההורים עמדו יחדיו כסניף אחד מלוכד לשמוע את דברי הרב, דבר ההורים ודבר השליחים.

השנה במקום כתובת אש הכנו את השם החדש מסטיקלייטים וענבל פורשר ובטי פרלשטיין הכינו כדורים סינים פורחים עם שם השבט החדש ושמות הילדים שנכנסים לשבט, כשבסופו של דבר הפריחו את הכדורים באוויר עד שדעכה אבן האש והכדורים צנחו כבויים לאדמה ליד המגרש. התארגנו שוב למסדר ושרנו יחד את המנון התנועה, המנון המדינה ושירת אני מאמין. היה משמח ומרגש לראות מבוגרים שרים יחד עם בני הנוער את הכול, ואפילו קצת מתרגשים מהמעמד ואולי ממה שהמעמד הזכיר להם.

משם הלכנו יחד לחדר האוכל לחזות בהצגות השבטיות המדהימות ובקטעי הקישור המצחיקים. כל השבת הזאת לא הייתה יוצאת לפועל ללא עזרתם של איתי פייג, שי מועלם, אורן גל, ענבל פורשר, ובטי פרלשטיין שעשו את מטלות הארגון, העזרה, הסחיבה התמיכה והעידוד במשך החודש-תודה רבה לכם על הכל! וכמובן המדריכים הנדירים שיש לנו שהובילו את כל החודש הזה עם כל הקשיים של ההתחלה - שקד חרובי ואבישי ליס, קרן איזנברג ותומר בן ברוך, ליאור שרגא, ציפי וקסמן עומר סטולפנר וגיל כהן, אדווה שכטר, נריה ברלוביץ ונבו רביץ. אנו מאחלים לכם שתמצאו את כל הכוחות בשביל שגרת הפעילות השנתית, כמו שהייתה בכם במשך חודש הארגון. תודה אחרונה לכל המפרגנים שנהנו מהשבת ומהאווירה ובאו להגיד לכולנו מילה טובה - תודה.

כדי להמשיך את ההצלחה של בני עקיבא בשלוחות, החלטנו להשקיע השנה בקורס הדרכה פרטי למדריכי קיבוץ שלוחות. את הקורס תעביר תפארת לרנר והוא יתחיל מיד אחרי חנוכה בקיבוץ. אנו מאחלים לה ולמדריכים חוויה מהנה ומעשירה יחד.

קשת פולסטר סיימה את תפקידה כמדריכת התיכון ואני אקח על עצמי בשלב זה את הדרכת התיכון. אנו מאחלים לקשת המון הצלחה בהמשך הדרך, ואנו מודים לה על כל הרצון הטוב ועל כל מה שעשתה לטובת הנוער בשלוחות.

סיימנו להכין את תכנית חנוכה המדהימה בבתי ילדים ופרסמנו אותה להורים במייל.

סיימנו עוד שלב לקראת הגינה הקהילתית של שלוחות (אישור השטח - ע"י ועדת תכנון) שי פרס כבר התחיל לפנות את השטח ולסדר אותו לקראת השלב הבא. אנו מתחילים לעבוד על קיום ערב חשיפה מהנה לכל חברי הקהילה שירצו להשתתף בפרויקט המדהים הזה. פרטים נוספים בקרוב!

זמין בשבילכם לכל דבר, חננאל.

משולחנו של מנהל הקהילה

תקציב קהילה, תוכנית ההשקעות ותוכניות העבודה של הפעילויות לשנת 2017 -

אנו בשלב הצגת התקציב ותוכניות העבודה בהנהלת הקהילה ובמזכירות וכמובן בשילוב ובשיתוף פעולה עם המגזר העסקי וזאת על מנת לראות תמונה כוללת בהירה וחדה ככל הניתן בטווח הקצר ובטווח הארוך.

עם כניסתה של שירלי, החשבת החדשה, להנהלת החשבונות לפני כחודשיים ויחד עם רוב מנהלי הפעילויות נפגשנו והוכנה תוכנית התואמת את רוח השינוי בהעמקת הפרטות השונות ובקצב ההתקדמות המתאים לשלוחות. בהזדמנות זאת אפרגן לכלל מנהלי הפעילויות בברכת יישר כוח על המאמץ הרב שהושקע.

אנו בשנות השינוי הראשונות, זהו השלב של חשיבה רחבה בעיצוב התשתית של המקורות והשימושים בקהילה, שמחויבת בעיני להיות תואמת למציאות של שלוחות, להחלטות השינוי ולשינויים הדמוגרפים העכשוויים והעתידיים. יחד עם זאת, אנו עושים מאמץ רב שהכל יהיה פשוט וברור לציבור החברים.

לאור השינויים בסעיפי המקורות והשימושים, אנו נקיים אי"ה ערב הסברה לציבור החברים בשני מושבים (זמן רב לא היה... התגעגעי...).

ביום שני י"ט בכסלו 19/12 בחדר האוכל

המושב הראשון - משעה 17:30 עד 19:00

המושב השני - משעה 20:00 עד 21:30

מטרת ערב הסברה לשקף לציבור את המודל החדש של הצגת התקציב, לשתף ולשמוע את הציבור בנושא. ערב הסברה אינו מחליף את האסיפה.

אסיפות - אי"ה נקיים שתי אסיפות, לאישור התקציב לשנת 2017. באסיפה הראשונה תהיה הצגת הצעת התקציב לשנת 2017 ולאחריה יהיה "חלון זמן" של 10 ימים, בו כל חבר מוזמן להציג חלופות להנהלת הקהילה ולאחריה נקיים אסיפה מסכמת והצבעה. במידה ונידרש אז נקיים אסיפה נוספת.

מטבח, חד"א - לידיעת הציבור, לפני מספר ימים ארעה תקלה במזון שהוגש בחד"א. התקלה הייתה, שבמנת הפתיתים נמצאו חרקים. נעשה בירור עם קבלן המזון, חיים אוזן, עם משגיח הכשרות מטעם המועצה האזורית, יוסי נאה, ועם ענבל גלעד, "נאמנית כשרות", שבתפקידה השוטף במטבח היא בתפקיד ה"בוררת". חיים אוזן וציונות מתנצלים על התקלה שארעה.

להלן פעולות מתקנות שנעשו:

בקרה - הוגדרו שתי נקודות ביקורת, נקודה ראשונה ע"י הטבח והנקודה השנייה בהגשה.

מוצרים - כמו, פתיתים ופסטות שאינם חייבים בברור הלכתי, יעברו בדיקה.

כוח אדם - שתי העובדות בנקודות הבקרה פוטרו, כי ראו ולא דיווחו.

ריענון נהלים - העובדים עברו ריענון נהלים בנקודות הבקרה הקריטיות.

ענבל גלעד קיבלה אחריות על ההגשה בחד"א והבקרה על המזון היוצא מהמטבח.

שבת שלום- יוסי בוריס.

ממשאבי אנוש

עדכון בנושא בחירת חברי מזכירות

בדף מידע לפני שבועיים פורסם כי הקדנציה של חברי המזכירות הסתיימה ויש להחליפם. תהליך הבחירה שפורסם בדף מידע היה עפ"י נוהל משנת 2008, אלא שבשנת 2012 התקבל נוהל חדש בנושא "בחירת בעלי תפקידים" (שעודכן בפברואר 2013). לפי הנוהל החדש הליך הבחירה הוא כזה:

1. מש"א תפרסם הודעה על סיום קדנציה ובחירה מחודשת.
2. חברים יכולים להגיש את מועמדותם או להמליץ על חברים מתאימים לתפקיד.
3. בצוות מש"א יתקיים דיון על השמות המוצעים ויבדק עם המועמדים האם הם מעוניינים ומסוגלים למלא את התפקיד.
4. שמות המועמדים המעוניינים למלא את התפקיד יובאו לבחירה באסיפה.
5. במידה ומספר המועמדים עולה על מספר הנציגים הנדרש ייבחרו המועמדים לפי מספר הקולות שקיבלו.
6. נציגי ציבור במזכירות יכולים לכהן קדנציה אחת בלבד, לכן יש להחליף את כולם. בימים הקרובים נחלק בתאי הדואר דף עם שמות החברים, על דף זה ניתן לסמן שמות מועמדים מומלצים ולהעביר להלה דנינו או לרותם שכטר, לקראת דיון בצוות מש"א. שבת שלום - הלה דנינו.

מצוות שיוך דירות - לקראת אסיפה בנושא שמאות

מצוות שיוך דירות: לקראת אסיפה בנושא שמאות

צוות שיוך דירות מקדם במרץ את תהליך השיוך של הקיבוץ. יש לציין, כי מדובר על תהליך ארוך, שרובו כולל עבודה סיזיפית שאינה חשופה לציבור כולו.

ההתקדמות נעשית במספר צירים במקביל:

הציר התכנוני: לאחר התכנון הראשוני של חלוקת המגרשים בין החברים, נפגשו חברי הצוות עם כל החברים להבהרת המפה וזיהוי טעויות או בעיות. כמה סוגיות שעלו במהלך הפגישות הובילו אותנו להחלטה לקדם מהלך של שינויים בתוכנית המתאר של הקיבוץ. שינויים אלו, לאחר שיאושרו בוועדה המקומית לתכנון ובניה, יאפשרו ליצור שיפורים במספר מגרשים לטובת אותן משפחות.

הציר של ההתחשבות: התחשבות הינו התהליך שבו ננסה לייצר יותר צדק בין החברים בתהליך השיוך כולו. תהליך זה (שעוד נסביר עליו בהמשך לחברים) ייקח בחשבון את ההבדלים ברמת הבתים, בגודל המגרשים ובוותק החברים. לצורך קידום הנושא, עלינו לבצע שמאות של הבתים לפי דגמי הבתים הקיימים בשלוחות. שמאות זו תעביר את ערך הבתים לסכום כספי. באסיפת החברים הקרובה ניפגש עם השמאי הנבחר, אלי חלוצי מכפר החורש.

אלי יסביר את שיטת עבודתו והאסיפה תתבקש לאשר את עקרונות השמאות שנדונו בצוות השיוך.

הציר הקנייני: אחת הסוגיות שאנו נדרשים להחליט בה היא בחירת מתווה השיוך המתאים ביותר לשלוחות. הנושא הובא בעבר לידיעת החברים, ואף נדון בצוות השיוך והותווה כיוון מסוים.

בכל מקרה, במהלך החודשים הקרובים צוות השיוך יתעמק בסוגיה ויביא אותה לדיון והכרעה ציבורית.

בהתאם לכיווני ההתקדמות שתוארו לעיל, הכוונה שלנו היא לפנות לרשות מקרקעי ישראל למימוש שיוך הדירות במהלך שנה זו אי"ה.

שמאל ברלוביץ.

אסיפת חברים

תתקיים אי"ה ביום חמישי כ"ב כסלו (22.12)

בחדר - האוכל, בשעה 20:00

סדר יום יפורסם בשבוע הבא על גבי לוח המודעות.

משולחנה של מזכירת הפנים

"צלצולי פעמונים

בתוך ליבי מהדהדים

על אם הדרך בי פוגש

ליבי הומה ומתרגש

עודני כאן למענך

דמותך הולכת ומתרחקת

כאן אני אל מול ביתך

עיני זלגו דמעות של אושר

חיי היו ימים של בוסר

היינו יחד זוג תמימים

קצת שובבים, מעט שונים

חיוך, גומה, בוער בי אש

מלטף קצת, מתבייש

הולך הדם, הזמן חולף" /יאיר מדינה ואהובה עוזרי

**לזכרה של אהובה עוזרי ז"ל, יוצרת גדולה בזמר העברי, שהלכה לעולמה השבוע
יהי זכרה ברוך.**

שבת ארגון בסימן "ופרצת" - יישר כוח לאיתי פייג, שי מועלם, אורן גל, חננאל גמליאל, ענבל פורשר, בטי פרלשטיין ולכל המדריכים התותחים שארגנו שבת ארגון באווירת "חדש ימינו כקדם". תודה להורים שהתגייסו בעזרה בצרכים הלוגיסטיים, תודה לציבור שלקח חלק באירועים. תודה לשליחי בני עקיבא, מיכאל וארז, שהגיעו אלינו מישיבת "אורות שאול" ברעננה והוסיפו לאווירה. כולי תקווה שלמרות המורכבות שבקיום תנועת נוער, במיוחד לצד וביחד עם מערכת חינוך חברתית קיבוצית, נשכיל לשמר ולטפח את המפעל שנוצר, את הקשרים שחודשו עם בני עקיבא ואת הערך החינוכי של נוער שמדריך נוער.

ב"ה החורף הגיע ובגדול - השבוע התאפיין במשקעים רבים שהביאו שמחה וברכה לנו ולאדמה. המשקעים לוו בסערה גדולה שגרמה למעט נזקים. זה המקום להזכיר שאם נתקלתם במפגע בטיחותי: בענף שנפל באמצע שביל, על גג של מבנה או על עמוד חשמל, בבקשה פנו במידי לזיו שניידר, רכז הנוי. במקרה של הצפה, מרזב סתום, רעפים שבורים יש לפנות לאברמל"ה שכטר. אנו במקביל עושים מאמצים להכין את הקיבוץ לבוא הסערה, להתריע ולדווח על מפגעים והפסקות חשמל דרך "מקומי". בתקווה לחורף גשום וממועט בתקלות.

השבוע עברו משלוחות משפחת זיו ורעות שניידר לשכונת הקרווילות - שלפים. אנחנו מאחלים להם הרבה הצלחה בהמשך הדרך.

"רוח השדה" - מכינה קדם צבאית לבנים דתיים - מכינה חדשה יוצאת לדרך מבית הקיבוץ הדתי. בראש המכינה יעמדו הרב איתמר חייקין (משלנו) והרב אילעאי עופרן (רב בקבוצת יבנה). בימים אלו הולך ונבנה המחזור הראשון של המכינה שאי"ה תתחיל את פעילותה בחודש אלול תשע"ז. המכינה תקום בקיבוץ בארות יצחק או בקבוצת יבנה.

מתוך חזון המכינה: בית מדרש ומעשה, המחנך לנאמנות ולמחויבות כלפי א-לקים ואדם, מתוך לימוד והעמקה, המבוססים על הקשבה, שאילת שאלות וחיבור למציאות היומיומית. בית המדרש ישאף להשמיע קולות וגוונים שונים בעבודת ה', מתוך אמונה שהאמת הא-לקית נגלית דווקא מתוך ריבוי הפנים והדעות. בית המדרש ירחיב את פעילותו להגברת ההשפעה והמעורבות בצבא, מתוך עידוד והכוונה לשירות משמעותי ולהמשך תרומה והובלה בחיים האזרחיים. בית המדרש יפעל להעמקת החיבור והליכודות החברתית בישראל, להכרות עם החברות והקהילות המרכיבות את הפסיפס הישראלי, ולהכרות מעמיקה עם המציאות העולמית, מתוך מחויבות לכבוד האדם הנברא בצלם ומתוך חתירה לתיקון עולם. ראיית מדינת ישראל כיהודית ודמוקרטית הינה מערכי היסוד של בית המדרש. לפרטים נוספים ניתן להיכנס לאתר הקיבוץ הדתי. מוזמנים להירתם בהפצה.

רוח השדה

מכינה קדם צבאית לבנים דתיים

אם אתה מחפש משהו אחר

מסע פנימי המושתת על לימוד ואהבת תורה עם מסע חקר והכרות עומק של מרחבי הפסיפס הישראלי. צלילה לעומק ארון הספרים היהודי עם רוחב דעת של פילוסופיה כללית, ספרות, פסיכולוגיה ומדעי המדינה. נאמנות לתורה ומחויבות להלכה עם פתיחות מחשבתית ושאלת שאלות. הכנה לשירות צבאי משמעותי עם גיבוש זהות דתית-רוחנית שלמה ומגוונת.

אם אתה מחפש מכינה קדם צבאית לבנים דתיים שתעניק בע"ה את כל אלו ויותר

הקומץ איגנו...

מחזור א' של המכינה, יחל את לימודיו בע"ה באלול תשע"ז*
בראש המכינה - הרב איתמר חייקין והרב אילעאי עופרן

*בכפוף לאישור סופי של משרד הביטחון

למתעניינים -

שבת הכרות עם צוות המכינה, דרכה ורוחה
תקיים בע"ה בשבת פרשת "ויחי",
טו-טז בטבת תשע"ז, 13-14.1.17

הרשמה לשבת ופרטים נוספים:
עדנה / דנה - 03-6072777 | אור - 050-6998605
באתר תנועת הקיבוץ הדתי ובפייסבוק "רוח השדה"

שבת שלום - רותם.

שבת - שלום

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת מיד לאחר התפילה
שבת צהריים 11:30.

'כח צביקה' – נוצר מירב הפצילות מיוחדת בנווה צוף

השבוע יצאו חברי 'כח צביקה' – נוער קיבוץ מירב, לסייע למשפחות נווה צוף שנפגעו מהשריפה, בשיקום הנוי והקמת מתקני חוץ. כשחזרו הביתה חיכה להם מכתב בזו הלשון: "מאחר ואני בוגר אותה היחידה של צביקה קפלן ז"ל אני לא מרשה לעצמי להיות יותר מדי רגשן, ולכן אומר לכם שכאשר הבטתי הבוקר בפרחים ששתלתם התרגשתי מאוד... עם ישראל היפה התגייס בהמוניו, אבל אנשי קיבוץ מירב התגייסו באופן ייחודי. הייתם החותם של העשייה למען המשפחות היקרות הללו, 10 מתוך 19 המשפחות שהישוב אכלס מחדש בקראוונים, רובם ככולם, אנשים מבוגרים/קשישים. התרגשותם עדיין מלהטת והם לחלוטין לא מסתירים זאת. המשיכו לעשות טוב, לייצג נאמנה את פניו של עם ישראל ולחדד את ערכיו. דעו שהקהיתם משמעותית את שיברון הלב. אני בטוח שלפחות חלק מהזיכרונות שאבדו בשריפה התמלאו מחדש בתמונה שיצרתם אתם במו ידיכם. ישר כוח גדול, נעם אהרון, מזכיר נווה צוף". אשרינו ואשרי אנשי מירב שזה הנוער שלו.

פגישה עם שר החקלאות אורי אריאל

השבוע נפגשנו שרגא וילק (אגף המשק) ואמיתי פורת, עם שר החקלאות אורי אריאל. ביקשנו להודות לשר בשם התנועות הקיבוציות על תמיכתו והשפעתו החשובה, על השגת הסדר מיסוי, ונוסח מוסכם לחוק ביננו לבין האוצר. דנו במגוון נושאים: משימת התיישבות חדשה של התנועה; מיזם להקמת קהילות של הקבה"ד במרחב העירוני, מתוך כוונה לשתף פעולה גם עם התק"צ וליצור "קהילות תאומות" בין המרחב בכפרי לעירוני; כפרי הנוער ופעולות אפשריות בתחום החינוך לחקלאות; נושא החלב – חוק החלב ביישובים החקלאיים ביו"ש, תשתית משפטית שתאפשר גם לכפר רתמים לקבל מכסה ועוד. סיכמנו איך לקדם את הנושאים השונים. סיכמנו גם על הקמת ציר תיאום קבוע דרך הקבה"ד בנושאים שונים של חקלאות והתיישבות, בתוספת ערוצים הקיימים.

מאבק החקלאים - צולמים לירושלים!

מאבק החקלאים עולה הילוך. ביום שני הקרוב, ה, 19.12.16 - יצאו שתי שיירות איטיות מצפון ומדרום להפגנת ענק בגן הוורדים בירושלים. לשיירות נצא בטנדרים, משאיות ואוטובוסים צהובים שיקושטו בשלטים ובדגלים. מהדרום נתכנס ב'משקי הדרום' (ליד צומת ראם, מול המנפטה) בשעה 09:30 ובשעה 10:00 נצא לדרך. בצפון נתכנס בתחנת הדלק דור אלון שבצומת מגידו ונצא בשעה 08:30. שתי השיירות יתאחדו בצומת לטרון בשעה 11:00 ויחד נעלה כולנו לירושלים, לגן הוורדים. בשעה 13:00 השיירה כולה צפויה להגיע לירושלים, ובשעה 14:00 תתקיים הפגנת ענק של החקלאים בגן הוורדים. אנו דורשים מהממשלה להוריד את מחירי המים ולבטל את הלאמת אגודות המים החקלאיות; לעצור את הייבוא הפרוע; לטפל בפערי התיווך לצד בניית שוק סיטונאי חדש; לטפל בכל סוגיית העובדים הזרים; לתמוך בייצוא החקלאי; להגיע להסדר בענף ההטלה ובקרן הביטוח של החקלאים קני"ט. ישנה התגייסות גדולה של מאות אנשים ממושבים, קיבוצים ומושבות. אנו קוראים לכם להצטרף, לבוא ולהשפיע, זאת כדי שנשים את החקלאות על סדר יומה הלאומי של מדינת ישראל. **כולנו מתייצבים להגן על הבית!!!**

אמיתי פורת וחברי המלכירות הפצילות.